

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A farkasréti temetőben vándorolnak a halottak*

Forrás: *Magyarország*

2

24. 3. 4.

Osztályozás

Tárgy *614.61*

Hely

Idő *"1924"*

Személy

Helyszám

A farkasréti temetőben vándorolnak a halottak

Földcsuszamlás következtében a koporsó elsodródik a sírdomb alól
A főváros ki akarja bővíteni a farkasréti temetőt

— A Magyarországi Könyvtári Társulás tudósítójától —

Előbb-utóbb valamennyien a temetőben kapunk öröklakást és nincs olyan ember, aki az elmúlás gondolatával ne foglalkoznék. Az ember csak költő és fiatal, szerelmes korában hizeleg magának a halhatatlanság karrierjével, egyébként minden különösebb tiltakozás nélkül beletörődik abba, hogy a végén a községi temetkezési üzem szállítási cikke lesz, amelyet kifuvároznak a temetőbe. Ha mégis ad magára valamit, ha nagy ember, vagy pénze van, vagy nagy a család és tradíciók kötelezik, akkor hol a kegyelet, hol a hiúság tiszteltreméltó hatása alatt előre gondoskodik arról, hogy ez az öröklakása lehetőleg jobb legyen az élő pesti emberek lakásviszonyánál és zavartalanul élvezhesse az örök békét, csendet és nyugalmat. Mi élők, akik hiszünk a túlvilági életben, szinte bizonyos megnyugvással vesszük tudomásul, hogy elköltözött kedveseink földi maradványai végre háborítatlan helyet kaptak — és hasonló jókat kívánunk önmagunknak és néha titokban ellenségeinknek is.

A budapesti temetők öröklakásviszonyai, mint minden világváros temetői, belesodrótak az egészségügyi hatósági intézkedések hatáskörébe, ami másszóval azt jelenti, hogy tegyünk le a kegyelet, a halál, a túlvilág költészetéről

s a kötelező ravatalozás, a gyászmenetek kitiltása a főváros területéről, a ravatalozó paloták berendezése, a papok, kántorok, sírásók, funérátorok perenyi pontosságra való berendelése mind azt célozza, hogy a megboldogultat csak minél hamarabb takarítsuk el az utból és majd ha már ott fekszik békén és egyedül a jólmegérdemelt sírban, akkor ki lehet nyitni a sziveket, kibuggyanhat a szemekből a könny és ibolyát is szabad ültetni a sírhantra. Mert ha eltűnjük, hogy a megboldogultat a községi temetkezési üzem mint felesleges hulladékot gyorsan kidobja a városból, azt igazán megkövetelhetjük, hogy olyan sírba tegye, amelyikben legalább harminc évig ne zaklassák se hatósági intézkedések, se víz, se föld, se pumpáló gépek, hanem hadd végezhesse el az enyészet azt a feladatot, amelyet egyikünk sem kerülhet el.

A sírdomb alatt nincs ott a halott

A farkasréti temetőben a halottak élvezik mindazt a modern komfortot, amelyet egy világváros meg tud adni elköltözött fainak. A villanyvilágítás fényárral borítja el a temetőt, a kertészet remekelni tud, ha akar és virágerdőket varázsol a csöndes birodalom dombjaira, a vízvezetékéből akár szökőkutakat lehet fakasztani, sugaras utak,

terek és ivlámpák hitegetik el veled, hogy egy élő országban jársz s végül: a halottaknak van a legszebb kilátásuk Pestre. Ha felülnének, — nappal vagy éjjel, — káprázatos tündérvárost látnának lent a völgyben. Ezt a területet ugyanis a jó Isten is élő embereknek szánta, itt nem nyargalnak szelek és viharok, itt a falevél is alig mozdul egész nyáron át, itt villák, paloták, kéjlakok állhatnak, ezt a földrészt arra hasította ki a természet, hogy a villák terraszáról, a kerti lugasokból, lombok és rózsák sátra alól boldog emberpárok bujjanak elő, akik ne ismerjék se a tőzsdét, se a parlamentet, csak a csillagokat, a virágot, tavaszt és a szerelmet. De a böles városi politika temetőt teremtetett itt s a halottaknak ajándé-

kozta a környék legszebb kilátását, amelyet eddig csak a sírásók élvezhettek.

De ezt az esztétikai baklövést még fokozták azzal, hogy nem vizsgálták meg elég alaposan a talajt, nem figyelték meg, hogy *itt csuszik a föld* s egy szép napon rémült jelentések számoltak be a temetőigazgatóságnál arról, hogy egy halottat exhumálni akartak, *felásták a sírdombot és nem találták alatta a halottat*. A sírdomb alól ugyanis a koporsót tartó réteg lassan elcsuszott, elvándorolt s a hozzátartozók, akik óveken át kijártak imádkozni a sír mellé, tulajdonképpen nem a halott mellett térdeltek, mert a halott a koporsóval együtt egy-két méterrel odább feküdt.

A sírhant tehát maradt a régi helyen, a föld alatt pedig a koporsók vándoroltak, a vizes földrétegek vitték maguk-

kal s elképzelni is borzalmas, hogy ezek az örök nyugalomnak átadott megboldogultak, hogy torlódtak össze egy-egy keményebb alakulatu földréteg előtt.

A táborhegyi temetőben is volt földcsuszamlás

A halottaknak ez az erőszakos vándorlása méltán döbentette meg még annakidején a főváros liberális vezetőit, de *eltitkolták és semmit sem tettek ellene*. Természetesen az lett volna az egyedüli intézkedés, hogy beszüntetik a farkasréti temetkezést és másutt keresnek megfelelőbb területet. Az exhumálások kínos szenzációi, mikor ugyanis a halottat nem tudták megtalálni a sírhant alatt, mégis csak kiszivárgott és voltak merész városatyák, akik már annakidején felszólaltak ez ellen, sőt igyekeztek utját vágni annak, hogy ezt a temetőt teljes pompájában kifejlesszék, azonban szavuk csak, — mint mondani szokás — pusztába kiáltó szó maradt, mert hiszen a liberális éra alatt virágzó telekspekulációk voltak s ezt megakadályozni egyenlő lett volna az illető szomorú bukásával.

Mikor azonban a táborhegyi temetőben is hasonló «eltolódásokat» észleltek, teljes erejével feküdt neki a kegyetlen ügynek egy-két városatya és keresztülvitte, hogy a táborhegyi temetőt bezárták. A farkasréti temetővel szemben azonban hiába erőlködtek s a legszomorubb, hogy ma is hiába erőlködnek.